

Cucul meu

Val

Dragii mei, v-o spun cinstit,
Știți, nu umblu cu perdea,
Cucul meu s-a ramolit,
Martoră-i nevastă-mea;

Singurul cadou primit
De la tata, când mi-a spus,
"Fii, băiete, mulțumit
Că pe lume te-am adus !";

Vin aseară prăfuit,
Cum vin eu de obicei
Dup-un șpriț mai prelungit
Cu amicii buni ai mei,

Intru-n casă ca un fur
Pe fereastră, nu port chei,
Ce să vezi, aud, v-o jur,
Cântând cucu' ora trei (!)

Că uitai ca să vă spui
Doar un amănunt, parol,
Cucu-l am la ceas, în cui,
Pe peretele din hol;

Pe moment, isteț cum sînt
Și de praf și de sudori,
Mă apuc la fel și cânt
Precum cucu' de opt ori,

Că nevastă-mea, prin vis,
Cucu-l numără mereu,
Știind mai mult ca precis
Când pe-arenă apar eu;

Nu cumva să vin târziu
Și nici vorbă...afumat,
Pe la unșpe, mort sau viu,
Să mă aibe vrea în pat,

Însă azi, când m-am trezit,
Mă-ntrebă, să vezi belea,
Când, aseară, am venit?!

Sorbind dulce din cafea,

“Pe la unșpe, draga mea”
Îi zic io, nevinovat,
“Da, te cred ”, confirmă ea,
“Cucu l-am înnumărat,

Dar ceva este cu el,
Vreo rotiță s-a slăbit,
De o vreme, nu mă-nșel,
Semne dă că-i ramolit,

Uite,-aseară, a cântat
De trei ori, când ai venit,
S-a oprit și-ncă o dat’,
A cântat cam răgușit,

Apoi, de vreo două ori
A zis “cucu”, a tușit
Și-ncă de vreo patru ori
A cântat și-a răgâit,

Și-n final, așa, cu scârț,
Greu de tot a cucuit,
După care-aud un pâț
Foarte scurt și gătit”...

Cucul meu, cadou primit
De la tata, când mi-a spus
“Fii, băiete, mulțumit
Că pe lume te-am adus!”

M-a adus, nu zic că nu,
Da’ al dracu’ cuc din hol
S-a prostit, auzi și tu!...
Mă va da-ntr-o zi de gol!

Valeriu Cercel